

תושבי גילה תחת אש. שווח הקלות בגרות

יריות שוות נקודות

עותית. יש דרכים נוספות להקל על תלמידי דים.למשל, שיעורי עזר במתנ"סים. בגלל הכוונס הזה נוצר מצב של תלמידים שווים יותר ושווים פחות, באותו בית ספר. זה גורם למתח בין התלמידים שמקבלים את הכוונס לבין אלה שלא מקבלים אותו. חוץ מזה, איפה הגבול? הדי בכל הארץ יש פיגועים. אני לא מבקשת הקלות לעצמי. אני חושבת שלא צריך לתת הקלות לאף אחד."

אילה בר, יועצת התקשורת של לבנת: "כגילה יש כבר חצי שנה ידיות. הילדים נמציאים במתח נפשי רב, ולא יכולים להתרכז בלימודים. ההקלות נועדו רק למי שחשופים לאש במצבים קשים. היה להחלטה הזו תקדים ביישובי גבול הצפון. נכון שכל הארץ במתיחות, אבל אני מציעה שתלמידים אחדים לא יחוו את מה שחווים התלמידים ביהרדה, שומרון וחבל עזה, ובגילה. אם מודן תחשוב פעם נוספת היא תבין שהפנייה שלה לשרת החינוך אינה ראויה."

אוריה שביט

משרד החינוך החליט באחרונה להעניק לתלמידים שמתגוררים בקו התפר (למשל, בשכונת גילה) הקלות משמעותיות בבחינות הבגרות - תוספת של 10 נקודות למבחן ותוספת של 25% בזמן הבחינה. מודן קוננדי סקי, תלמידת כיתה י"א בבית הספר שליד האוניברסיטה בירושלים, סבורה שזו החלטה פופוליסטית ושרירותית. "קשה לי להבין את הקריטריונים שלפיהם נקבעו אילו שכרונת ירושלמיות זוכות להקלות", כתבה לשרת החינוך, לימוד לבנת. "כתושבת שכונת ארמון הנציב בירושלים, אני סבורה שההבדל הגיאוגרפי ביני לבין התלמידים בשכונת גילה או במעלה אדומים אינו רלוורנטי. פאתיה המערביים של גילה אינם חשורפים יותר לעימות מאשר ביתי. אני מרגישה מקומחת."

אבל מה אכפת לך שאחרים נהנים?
קגנובסקי: "כשאני ארצה להתקבל לארניברסיטה, הכוונס הלא מוצדק ייצור אפליהנגר. במקצועות מובחרים כל נקודה משמ

הדילמה של הקשת

באחד מסופי השבוע האחרונים, התכנסו חברי הקשת הרמוקרטיית המזרחית - תנועה חברתית מהבולטות בארץ, שעל סדר יומה שוויון, צדק חברתי ודמוקרטיה - לדיון עקרוני במהותה ודרכה של התנועה. אך את מקום הדיון הערכי תפס ויכוח סוער, שמאיים לפלג את התנועה, סביב השאלה אם יש להריח את משה קריף, דוברת ואחד ממקימיה של הקשת הרמוקרטית. באותו סוף שבוע התפרסמה במוסף "הארץ" כתבה על יוסף סמיר ועל היעלמו בבית לחם. קריף, רס"ן המשרת במילואים כדובר מתאם פעולות הממשלה בשטחים, מסר את תגובת מערכת הביטחון ואת המידע המצוי ברשותה.

בתנועה חברים נציגים מהשמאל הקיצוני ועד לתומכי ליכוד וש"ס, כשהמקשר בין כולם הוא המאבק לצדק חברתי. פרסומה הגדול עד היום היה מאבקה בנושא הירוד הציבורי והפשרת קרקעות הקיבוצים.

ר"ד יוסי יונה, ר"ד לחינוך מאוניברסיטת באר שבע ואחד מראשי התנועה, טען בכינוס שמשה קריף לא יכול לשמש כדובר. כל עוד הוא גם "דובר מנגנון החוץ הצבאי של מדינת ישראל", אחרים, כמו ר"ד סגרי קידד מאוניברסיטת חיפה, ר"ד ויקי שירן וחנה אזולאי הספרי, טענו שהקשת לא החליטה להתנתק ממדינת ישראל, לא חרתה על דגלה סרבנות גיוס ושירות מילואים ולא קמה לצורך אף אחת מהסוגיות הנ"ל.

באותה שבת התקשרו אל קריף כמה מרדשי הרחטו, חברי הקשת מהשמאל הקיצוני, שהם מיעוט בקשת הרמוקרטית, וביקשו את עזרתו באישור כניסה לשכם לצורך הפגנת הודחת עם הפלשתינאים. קריף אמר להם שאישורים כאלה יכול להנפיק רק אלוף הפיקוד או המוכיח הצבאי של ראש הממשלה. פרופ' יהודה שנהב, מראשי הקשת, תבע בשיבת מזכירות התנועה את הרחטו של קריף בטיעון שהוא בולם כניסת אנשי שמאל לשטחים.

פרופ' יהודה שנהב: "דובר הוא תפקיד ייחודי ובעיני זו ציניות לשמה שקריף ישמש בו בזמן גם כדובר של תנועה פוליטית שדעיסוק העיקרי שלה הוא בצדק חברתי וגם ישרת את הכיבוש הישראלי בשטחים בתפקיד של דובר. אני לא אוכל להיות חבר בתנועה כזאת כל עוד הוא דובר".

משה קריף, בעברו קצין בגולני ועד לפני שנה קצין מודיעין של טייסת מסוקי קרב בפיקוד צפון, עדיין בשירות מילואים ולכן סירב להתראיין. ל"הארץ" אמר רק "אמשיך לשרת במילואים עד אשר זה"ל יחליט שאין בי עוד צורך".

עמירה שגב

"בחורשיים הקרובים אני אפתיע עם הצעה"

יוסי בנין בתשובת לשאלה מהי תחתן (שערבי)

קידום

"מול ערפאת כולנו מתחמלים"

סימנת פריסום של מועצה ישיע (השקריב)

התמצאות

"אחרי זה הסכירו לי שזאת היתה סדרה קומית"

אפרת כדור על השתתפותה במהדור החברתיים (ייצוגת אחרונות)